

gjennemføres med den Kraft og Fortrøstning, som er en saa væsentlig Faktor ved slige Operationer. At den Omstændighed, at man særligt maatte have tilveiebragt Foranstaltninger til et stærkt Forsvar af Sjælland og Kjøbenhavn, skulde gjøre det umuligt at forsvare andre Dele af Landet, naar Betingelserne for et saadant Forsvars Hensigtsmæssighed iøvrigt maatte være tilstede, er en Paastand, der efter vor Formening maa falde til Jorden blot ved en simpel Betragtning af de militær-politiske Forhold, under hvilke en Krig i Virkeligheden kan blive Landet paaført; thi der vil dog kun kunne være Tale om et af to Forhold, nemlig enten at vi staa ligeoverfor en afgjort Overmagt, navnlig tilvands, eller at vi ved eller uden Allieredes Hjælp ere Herrer i vore egne Farvande. I første Tilfælde vil det væsentligst være Sjælland, som der kan være Tale om at dække; i sidste Fald vil Dækningen af Sjælland og Kjøbenhavn være fyldestgjort ved Herredømmet tilhøs, og man har da fuldstændig frie Hænder med Hensyn til Anvendelsen af Hæren i hvilken som helst af de andre Provindser.

Vi kunne saaledes ikke erkjende nogen af Flertallets tre ovenfor nævnte Slutninger for begrundede.

Efter vor Opfattelse maa det erkjendes, at man med Hensyn til de forskjellige Spørgsmaal, der med Nødvendighed maa løses sammen med Spørgsmaalet om en Befæstning ved Kjøbenhavn, vel staaar ligeoverfor en Opgave, der ikke er uden store Vanskeligheder; men disse ere efter vor Formening dog ikke større, end at de kunne overvindes, uden at man behøver at overstige Landets finantzielle og militære Kræfter, og saaledes at der net op derved aabnes Udsigt til, at man bliver istand til at udvide det Omraade af Landet, som kan forsvares.

Vi kunne derfor i den Omstændighed, at der i Regjeringsforslaget findes optaget Forslag til en Befæstning om Kjøbenhavn, saa langt fra se nogen Hindring for dets videre Behandling, at vi tværtimod

uden dette vilde have anset Lovforslaget for ufuldstændigt og manglende et af de væsentligste Led. Er der end Enkeltheder i Lovforslaget, med Hensyn til hvis Rigtighed vi ere i Tvivl, er det dog efter vor Opfattelse fuldt tjenligt som Grundlag og Udgangspunkt for Forsvarsvæsenets videre Fremme.

Alle Punkter i Lovforslaget, som ikke utryffeligt vedrøre Kjøbenhavns Befæstning, gjør Flertallet imidlertid ikke til Gjenstand for Omtale i sin Betænkning. Om vi nu end erkjende Rigtigheden af, at det ikke er det nedsatte Udvalgs Sag at opstille Forslag med Hensyn til egentlige Enkeltheder i den foreliggende Sag, saa er der dog visse Hovedpunkter og Principspørgsmaal, som det for Sagens videre Fremme er af Bigtighed at kjende Thingets Anskuelse om.

Naar det saaledes ved Søværnsloven er fastsat, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe, da maa Rigsdagen træffe en positiv Afgjørelse, om den ved extraordinære Midler vil bringe Flaaden op til den lovbestemte Størrelse, eller om den vil lade det vedblive som nu, hvor navnlig de større Skibes Antal er mindre, end hvad der er bestemt, og hvor de aarlige Bevillinger til Nybygning ikke ere større, end at paa Grund af flere af de nuværende Skibes Bestaffenhed og letberegnelige Afgang det i Loven fastsatte Antal ikke vil naas før i en fjern Fremtid. Vælger man det Sidste, maa Rigsdag og Folk være paa det Reene med, at man paa Grund af manglende Krigsmateriel ikke kan vente af Flaaden, at den skal være istand til i Krigstid at løse den Opgave, som der blev forudsat for den ved Søværnslovens Vedtagelse.

Endvidere maa det forlanges besvaret, om man fremdeles som nu vil have Depoter, Arsenaler og hele Materiellet henliggende i en ubeskyttet By. Besvarer Rigsdagen dette Spørgsmaal med Ja, saa maa denne og Folket ogsaa være paa det Reene med, at den derved har paataget sig Ansvar for, at Hær og Flaade i Tilfælde af et Angreb af en overlegen Fjende let kunne